

РЕШЕНИЕ

№ 7197

гр. София, 22.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 22.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **9848** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 3 от Закона за здравето (ЗЗ).

Образувано е по жалбата на Н. Д. от [населено място], срещу Заповед № РД-01-452/12.09.2025 година на Директора на Столичната регионална здравна инспекция, с която е разпоредено заличаването му от Регистъра на лицата, практикуващи неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве.

Жалбоподателят твърди, че обжалваната заповед е нищожна. В условията не евентуалност твърди, че заповедта е незаконосъобразна като постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността, евентуално да отмени Заповедта. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски. В Писмено становище от 03.02.2026 година излага подробните си съображения.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че оспореното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на административнопроцесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от

02.02.2026 година излага подробните си съображения за неоснователност на оспорването.

Съдът след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-01-452/12.09.2025 година Директорът на Столичната регионална здравна инспекция е наредил да се заличи от Регистъра на лицата, практикуващи неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве, воден в Столична регионална здравна инспекция, вписаният под регистрационен номер 6 Н. Д., ЕГН [ЕГН]. За да постанови този резултат органът е приел, че са налице предпоставките по чл. 172, ал. 1, т. 4 от ЗЗ. Позовал се е на Докладна записка № 75-466/12.09.2025 година.

Заповедта не е връчена на жалбоподателя, поради което подадената на 15.09.2025 година и от адресата на акта жалба е допустима.

Между страните не се спори, а се и установява от представеното извлечение от Регистъра на лицата, практикуващи неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве, воден в Столична регионална здравна инспекция, че жалбоподателят е вписан на 02.06.2005 година с регистрационен № 6. Вписването е извършено въз основа на Заявление № 9АМ/01.06.2005 година (л.79 от делото). Към него са приложени нотариално заверена Диплома №[ЕИК] и Протокол 4/10.10.1996 година на Комисия от Министерство на образованието на Република България.

С Писмо от 27.05.2025 година Заместник министърът на образованието на Република България е уведомил Директора на Столичната районна здравна инспекция, че жалбоподателят не притежава призната по надлежния ред професионална квалификация „лекар“. Писмото е в отговор на запитване от Директора на Столичната регионална здравна инспекция от 04.03.2025.

Със Заповед № РД-01-447/09.09.2025 година Директорът на Столичната регионална здравна инспекция е разпоредил извършване на проверка на Н. Д..

В Констативен протокол № 504/10.09.2025 година са обективирани резултатите от извършената проверка. На жалбоподателя е дадено предписание да спазва чл. 8 от Наредба № 7/01.03.2005 година за изискванията към дейността на лицата, които упражняват неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве.

На 10.09.2025 година е съставен Констативен протокол, в който е обективирано установено нарушение при дезинфекцията и е дадено предписание за отстраняването му. Въз основа на Констативния протокол е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 2027/12.09.2025 година.

Заповедта е издадена от компетентен орган, арг. чл. 172, ал. 2 от ЗЗ.

В заповедта като основание за прекратяване на регистрацията е посочена разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 4 от ЗЗ - при осъществяване на дейности в нарушение на извършената регистрация. Административният орган не е изложил мотиви какви дейности са извършени в нарушение на регистрацията.

Заповедта препраща към Докладна записка № 75-466/12.09.2025 година, допустим способ за мотивиране съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 година на Общо събрание на Гражданската колегия на Върховния съд..

В същата е посочено, че жалбоподателят не отговаря на условието по чл. 167, ал. 1, т. 1 от 33, тъй като не е магистър по Медицина, Дентална медицина или Фармация. Отделно от това е посочено, че жалбоподателят не е български гражданин и/или гражданин на държава-членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и Швейцария. Прието е, че жалбоподателят е с прекратено членство в Българския лекарски съюз, тъй като не притежава професионална квалификация по регулирана професия „лекар“. Прието е, че дейността му е в нарушение на чл. 5 от Наредба № 7 от 01.03.2005 година за изискванията към дейността на лицата, които упражняват неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве.

Установеното несъответствие между мотивите и дадената правна квалификация представлява процесуално нарушение, но не може да се квалифицира като съществено.

Към момента на регистрацията на жалбоподателя – 02.06.2025 година е приложима разпоредбата на 167 от 33 в редакцията обн. в ДВ бр. 70 от 2004 година в сила от 01.01.2005 година. Право да практикуват неконвенционални методи, с изключение на хомеопатия, имат български граждани, които са психически здрави, не са осъждани за престъпление от общ характер и отговарят на едно от следните условия : 1. притежават образователно-квалификационна степен „магистър“ по професионални направления „Медицина“, „Дентална медицина“ или „Фармация“; 2. притежават образователно-квалификационна степен „специалист“ или „бакалавър“ по професионално направление "Обществено здраве"; 3. притежават диплома за завършено средно образование и свидетелство за успешно проведено обучение не по-малко от 4 семестъра във висше медицинско училище при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването и министъра на образованието и науката.

Лицата, които практикуват неконвенционални методи, се регистрират в регионалните центрове по здравеопазване в областта, където практикуват, като подават заявление, към което прилагат документи, удостоверяващи изискванията по чл. 167, арг. чл. 170, ал. 1 от 33 в приложимата редакцията (ДВ, бр. 70 от 2004 г., в сила от 1.01.2005 г.).

Към момента на прекратяване на регистрацията е приложима разпоредбата на чл. 167 от 33 в редакцията ДВ бр. 59 от 2006 година в сила от 01.01.2007 година. Право да практикуват неконвенционални методи по чл. 166, ал. 1, с изключение на хомеопатия, имат български граждани и граждани на държава - членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и Швейцария, които са психически здрави, не са осъждани за престъпление от общ характер и отговарят на едно от следните условия: 1. притежават образователно-квалификационна степен „магистър“ по професионални направления „Медицина“, „Дентална медицина“ или „Фармация“; 2. (ДВ. Бр. 85/2005 година) притежават образователно-квалификационна степен „специалист“ или „бакалавър“ по професионално направление „Здравни грижи“; 3. (ДВ. Бр. 68/2013 година) притежават диплома за завършено средно образование и свидетелство за успешно проведено обучение не по-малко от 4 семестъра във висше медицинско училище при условия и по ред, определени с наредба на министъра на

здравеопазването и министъра на образованието и науката.

Съдът намира, че при една и съща правна уредба към момента на регистрацията и прекратяването и и едни и същи фактически установявания административният орган е постановил коренно противоположни правни акта. С това административният орган е нарушил принципа на последователност и предвидимост, прогласени в чл. 8, ал. 2 и чл. 13 от АПК.

Изискването за яснота и последователност и най-вече стабилитет на обществените отношения не допуска повторно решаване на вече разрешени и установени правоотношения. С регистрацията на жалбоподателя е разрешен въпроса като е прието, че същият отговаря на изискванията за регистрацията. Образуването след много дълъг период от време административно производство за прекратяване на регистрацията при липсата на закони и фактически промени е недопустимо.

Към момента на регистрацията жалбоподателят не е български гражданин, каквото е изискването на чл. 167 от ЗЗ. Към момента на регистрацията, въз основа на представената Диплома №[ЕИК] и Протокол 4/10.10.1996 година на Комисия от Министерство на образованието на Република България административният орган е приел, че жалбоподателят отговаря на изискванията по чл. 167 от ЗЗ.

По този начин у жалбоподателя е създадено легитимното разбиране, че отговаря на изискванията и затова е вписан в Регистъра. От вписването за жалбоподателя са възникнали права и задължения, които същият е осъществявал за много дълъг период от време при липсата на установени нарушения.

Отделно от това за жалбоподателя е налице легитимното очакване, че при последваща аналогична правна и фактическа картина ще получи същото разрешение.

Именно в това е проявлението на принципа на последователност и предвидимост : едни и същи факти, една и съща правна рамка, един и същ резултат.

В конкретния случай административният орган е разрешил упражняването на дейност. Поддържал е установеността за дълъг период от време и при липсата на промяна е предприел действия по прекратяване на регистрацията.

В Докладната записка е посочено, че жалбоподателят извършва дейност в нарушение на чл. 5 от Наредба № 7 от 1.03.2005 година за изискванията към дейността на лицата, които упражняват неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве. Съобразно посочената разпоредба лица, които упражняват неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве и нямат призната медицинска правоспособност, нямат право да предписват лекарства и да прилагат методи за диагностика и лечение, изискващи медицинска правоспособност.

Въпросът за правоспособността на жалбоподателя е разрешен с регистрацията му, поради което посоченото основание не е налице.

С оглед на горното оспорената заповед като незаконосъобразна следва да се отмени.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сторените от жалбоподателя

разноски, представляващи държавна такса – 10 лева и платено възнаграждение на един адвокат – 1 200 лева, следва да бъдат присъдени в тежест на ответника. Същите представляват 618,67 евро.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-01-452/12.09.2025 година на Директора на Столичната регионална здравна инспекция, с която е разпоредено заличаването му от Регистъра на лицата, практикуващи неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве.

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция, [населено място], [улица] **ДА ЗАПЛАТИ** НА Н. Д., ЕГН [ЕГН] сумата 618,67 (шестотин и осемнадесет и 0,67) евро равняващи се на 1 210 (хиляда двеста и десет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ :